

ותן חלקנו בתורתך נקודות למחשבה והתעמקות בענייני פרשת חקת

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

להצטרפות לרשימת תפוצה הוסיפו את המס'

02-6520002 לאנשי הקשר ושלחו 1.

א. חכמינו אמרו: פרה אדומה באה לתקן את הנוק של חטא העגל. חטא העגל גרם שישלוט שוב המוות בעם ישראל ר"ל, שהרי כבר פסקה זוהמת הנחש, והעגל גרם שוב את הפגם. באה הפרה, אם העגל, ומשריפתה יוצאים "מי חטאת" לטהר מטומאת המת! ובכל זאת שלמה המלך ע"ה התקשה בה ולא הבין את טעמיה! החכם מכל אדם! לכן זאת חקת, מעל שכל האדם: כזה ראה ועשה! משמים מחנכים אותנו – אנו רק נבראים, עבדים ובנים של הקב"ה. הוא מצווה ואנחנו עושים, מבינים או לא! שנדע את מקומינו!

ב. הפרה מטהרת את הטמא ומטמאת את הטהור, חכמינו הזהירו – מי שמטהר טמאים יכול ר"ל להטמא!

ג. הבאר ליוותה ושימשה את עם ישראל בזכות מרים! הסתלקה הצדקת, הסתלקה הברכה – הבאר! ואז הרגישו את המחסור – שאין מים! כאשר הכל טוב – זה נראה מובן מאליו. כאשר הסיבה הרוחנית של אותו טוב מסתלקת – התגובות מתחלקות: יש מי שמצטער על אובדן הצדקת, יש המצטער על אובדן המים, ויש המצטער על שניהם! וישנם גם אדישים..

ד. כאשר אין מים לעדה – ברור שצריך להתפלל לה' ית' ולבקש רחמים! כעני בפתח. לא כך נהגו, שוב היו כפויי טובה. כאשר העם למטה – בנפילה רוחנית, גם איש האלוקים בסכנה, כי הוא הרועה שלהם! ובמקום ובזמן סכנה – הש.ט.ן מקטרג ושם בא הניסיון למשה ואהרון במי מריבה, וגם בעגל נאמר לו: "לך רד כי שחת עמך", דהיינו, בגלל הנפילה של חטא העגל, גם משה רבינו ניזוק.

ה. חכמינו התפללו הרבה לדייק מה היה החטא של משה ואהרון, ורבו הדעות. ע"פ פשט הפסוקים נראה שהדבר די ברור: נתבקשו לדבר אל הסלע ובמקום זאת הכה במטה פעמיים בסלע! ה' ית' ציפה שיתקדש שמו ית' ע"י הנס הגדול שרק ע"י דיבור הסלע יהפוך למעיין, והם עליהם השלום, הורידו את רמת הנס שהרי יתכן בטבע להכות סלע ושממנו יצאו מים, למשל אם ישנו מעיין מתחת לסלע השופע מימיו גם לתוך הסלע.

ו. "נורא עלילה על בני אדם": הסיבה הנסתרת לטעות של משה רבינו ע"ה שבמקום לדבר לסלע הכה בסלע – היא שאלמלא חטא זה משה רבינו היה נכנס לארץ ישראל ובונה את בית המקדש בדרגתו שלו – נצח. ובית המקדש היה חייב להתקיים לנצח, ובזמן חטא עם ישראל – ה' ית' לא יכל לפרוע את החוב ע"י שישפוך זעמו על עצים ואבנים! ומי שהיה נפגע הוא עם ישראל ר"ל! לכן התגלגל חטא זה ע"י משה רבנו, להציל את עם ישראל!

ז. הסתלקות אהרון, מחזה נורא: האב פושט את בגדי כהונתו, נפטר במקום והבן לובש אותם ומתמנה תחתיו. כך זה אצל עבדי ה' העצומים, כל ענייניהם כולל פרטי פטירתם וקבורתם מתוכננים ומושגחים באופן מדויק וגלוי ע"י ה' ית'.

ח. את הסתלקות אהרון בכו כל העדה – כי הוא היה איש שלום, ועושה שלום בין איש לאישתו ובין אדם לחברו – וזוהי מעלתו העליונה – איש חסד. אוהב שלום ורודף שלום. והיה "משנה מן האמת" וגורם לפיוסם של בני הזוג, או של שאר אנשים שרבו. על כך נשאל רבנו פינחס מקוריץ זי"ע שהרי היה הוא מקפיד גדול לא לשקר בשום אופן, ורק לדבר אמת: הוא נשאל כיצד הוא עושה שלום בית? שהרי לפעמים צריך "לשנות מהאמת"?! ורבי פינחס מקוריץ זי"ע ענה: "כאשר אני צריך לעשות שלום בית, בין בעל לאישה, אני מדבר עוד יותר אמת, וע"י דרגה כזו של אמת – אני פועל לשלום בית! אשרי חלקו.

ט. "אוהב שלום ורודף שלום אוהב את הבריות ומקרבן לתורה": מספיק לאהוב את הבריות וזה כשלעצמו כבר מקרבן לתורה!

י. אסור שתהיה אהבת מדון, ריב ומחלוקת ושינאת חינם! ה' ית' לא מצא כלי מחזיק ברכה אלא השלום!

יא. רק מתקרבים להיכנס לארץ ישראל – מתחילה "התנגדות האומות", ולא עוזרים בקשות ותחנונים..

יב. בעניין טומאה וטהרה, הטומאה מוגדרת הלכתית, מה מטמא וכיצד נטהרים, אך לטומאה יש גם תוצאה רוחנית: טומאה רוחנית הפוגעת רוחנית באדם עד שיטהר. האיש היהודי הכשר הוא איש טהור וצדיק, על הצדיק שורה רוח טהרה, קדושה, ואפילו זוכה להשראת השכינה. הרשע הופך להיות מרכבה דטומאה, כל עוד לא תיקן את עצמו ועשה תשובה! לעתיד לבוא ה' ית' יעביר את רוח הטומאה מן הארץ, והעולם יטהר מכל הבחינות!

יג. נחש הנחושת: "אין ערוד ממית אלא החטא ממית". העם הוציאו דיבה רעה על ה' ית' ועל משה ואהרון. לאחר שנשכו ע"י הנחשים – השרפים – ביקשו סליחה וביקשו שמשה רבינו יתפלל עליהם שה' ית' יסיר את הנחשים. משה רבינו התפלל – אך ה' ית' לא ביטל את עונש הנחשים, אלא ציווה לעשות נחש ולשים אותו על נס וכל הנשוד יסתכל בנחש וירפא. נשאלת השאלה, למה? שהרי יש כאן ירידה בדרגת ההנהגה העליונה, ויש כאן מקום לרשעים לטעות ולחשוב שהנחש מרפא אותם, וסכנה שיעבדו את נחש הנחושת עבודה זרה?! אלא שהקב"ה רצה שידעו מי גורם להם את כל הנפילות = היצר הרע הכללי, הש.ט.נ., הסטרא אחרא! שסוף סוף יביטו היטב מה השורש של כל הנפילות והחטאים! וכאשר האדם מבין זאת ונלחם ביצרו הרע – מיד נרפא! ויפה דייק רש"י כאשר אמר: לא הספיק שהם יסתכלו על נחש הנחושת הסתכלות בעלמא, אלא עליהם להביט בנחש! ואם לא הביטו, לא נרפאו. כמו כן, ע"י שהביטו כלפי מעלה, נכנסה בהם יראת שמים והבנה מי בורא ומנהיג את הבריאה וכיצד יש לעבדו!

שבת שלום ומבורכת לכל בית ישראל.